

פֶּרֶק ו'. אֵיךְ פֶּאֶרֶק?

"לָרֶבָּה בְּרָגְמָן נוֹלֵד תִּינוּקוֹ!" מְנַחֵם נִכְנָס לַכֶּתֶה וּבִפְיוֹ הֵהָכְרָזָה
הַחֲגִיגָתוֹ, וּמִיָּד הִתְקַבְּצוּ כָּלֶם סְבִיבּוֹ, מִבְּקָשִׁים לְשִׁמְעַ פְּרָטִים: מִתִּי זֶה
קָרָה, וְאֵיךְ הוּא יוֹדֵעַ, וּמָה וְכֵמָה...

הִי, זֶה לֹא הוֹגֵן! נָתִי נוֹתֵר לַעֲמֹד מִן הַצֵּד, מִבֵּיט בְּמִנְחָם בְּקִנְיָאָה. הוּא
עֲצָמוֹ הָיָה אֲמוֹר לִהְיוֹת עֹכֶשׁוֹ כָּכָה בְּמֶרְכָּז, כְּמוֹ מְנַחֵם, וּלְסֹפֶר הַכֹּל
לְכֻלָּם. לָמָּה אֲבֹא לֹא גָלָה לוֹ אֶת הַבְּשׂוּרָה בַּבֶּקֶר, לִפְנֵי שִׁיפָּא מִהַבִּית?
הֲרִי לֹא יִתְכַּן שֶׁאֲבֹא לֹא יָדַע!

"לָמָּה לֹא סִפַּרְתָּ, נָתִי? רָצִיתָ לְשַׁמֵּר אֶת הַסּוּד לַעֲצָמָךְ?" שָׂאֵל שְׁמוּאֵל
בְּקוֹל מְלֻגְלָג. "חֲכָמָה גְּדוֹלָה..."

"מָה הַקֶּשֶׁר, בְּכֻלָּל לֹא יָדַעְתִּי", הִתְרַגַּז נָתִי, וּבִבַּת אַחַת נִזְכָּר: "כְּשֶׁקִּמְתִּי
הַבֶּקֶר, אֲבֹא שְׁלִי כָּבֵר לֹא הָיָה בַּבֵּית".

שְׁמוּאֵל עָשָׂה פְּרָצוֹף מַעֲצָבִין וְהִסְתַּוְּבָב, וּבִדְיוֹק אֵז נִכְנָס לַכֶּתֶה אֲבִירָה
צָעִיר, כְּמַעֲט בַּחוּר, רָזָה וְנִמְוָה. "בֶּקֶר טוֹב, יְלָדִים יְקָרִים!" הוּא הִכְרִיז

בְּקוֹל. "לָרֶבָּה שְׁלָכֶם נוֹלַד תִּינוּק הַבֶּקֶר, וְאֲנִי אֶהְיֶה הַיּוֹם הָרֶבָּה שְׁלָכֶם
בְּמִקוֹמוֹ".

"מִי לֹא יוֹדֵעַ..." מְלִמֶּל נָתַי לַעֲצֹמוֹ. הוּא לָחַשׁ מִמֶּשׁ בְּנִשְׁקָט, אֵין סִכּוּי
שְׁמִמְלֵא הַמָּקוֹם שָׁמַע. אֵז לָמָּה הוּא נוֹעֵץ בּוֹ מִבֶּט כָּזָה, חֲמוּר?
בְּתַפְלָה הַשְׁתַּדְּלוּ כָּלֶם לְהַתְנַהֵּג כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אָבֵל מִיָּד אַחֵר כֶּף הַתְּחִיל
בְּלָגֵן לֹא קוֹטֵן.

"בְּבִקְשָׁה לְחַלֵּק חֲמֻשִּׁים", הוֹרָה הַמְּלַמֵּד.

בְּנֵימִין הֶצְבִּיעַ. "אוּלֵי אֶפְשָׁר בְּבִקְשָׁה לְהַכִּין עֲכָשׁוֹ שְׁלֹטִים עִם בְּרֻכּוֹת
מִזֵּל טוֹב לָרֶבָּה בְּרָגְמָן?" בִּקֵּשׁ בְּנִימוּס.

"זֶה רַעֲיוֹן מִצֵּין", הִגִּיב הַמְּלַמֵּד. כְּמָה יִלְדִים הַתְּחִילוּ לִקְרֹא קְרִיאוֹת
שְׁמִמָּה, וְהוּא הַמְּשִׁיךְ בְּקוֹל, מִנְסָה לְגַבֵּר עָלֵיהֶם: "זֶה רַעֲיוֹן מִצֵּין לְסוֹף
הַשְּׁעוֹר. אִם תִּלְמָדוּ יָפָה וְנִסְפִיק לְלַמֵּד מֵהֵר, נוֹכַל לְהַקְדִּישׁ עֶשֶׂר
דְּקוֹת בְּסוֹף הַשְּׁעוֹר לְהַכְנִית שְׁלֹטִים".

"עֲכָשׁוֹ!" "עֶשֶׂר דְּקוֹת זֶה לֹא מִסְפִּיק!" "נִכְיִן עֶשֶׂר דְּקוֹת, וְאַחֵר כֶּף
נִלְמַד יָפָה, מִבְּטִיחִים!" "אֲנִי רָץ לְמַזְכִּירוֹת לְהַבִּיא דְפִים צְבֻעוֹנִים,
בְּסִדְרָה?" "תְּבַקֵּשׁ מֵהַמְזְכִּיר לְהַדְפִּיס לָנוּ מִזֵּל טוֹב, וְאַחֵר כֶּף נִצְבָּעוּ!"
הַכְּתָה הַמִּתָּה וְרַעֲשָׁה, וְנָתַי בָּחוּן אֶת הָאֲבִיר הַצָּעִיר שֶׁעָמַד מוֹלֵם נְבוֹן.
הוּא הִסְתַּוֵּבב לְעֵבֶר שְׂרוּלִיק נְשִׁיוֹשׁב מֵאַחֲרָיו וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: "נִרְאָה לָךְ
שֶׁהָרֶבָּה הַזֶּה כָּבֵד הַתְּחִתָּן, אוֹ שֶׁהוּא בָּא אֵלֵינוּ יִשָּׁר מֵהִישִׁיבָה?"

דְּמָמָה נָפְלָה בְּכַתָּה בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ רָגַע, וְהַמְשִׁפֵּט שָׁלוּ הַצֵּטְלָצֵל
בְּקוֹל, מֵהִדְהֵד. אוֹיֵשׁ, אֵיךְ זֶה יֵצֵא כָכָה! הוּא הַתְּכַנֵּן לְלַחֵשׁ! וְאֵיךְ כָּלֶם
מִסְתַּכְּלִים עָלָיו... בְּדִיוֹק בְּרָגַע שֶׁהִסְתַּוֵּבב, דָּפַק הַמְּלַמֵּד עַל הַשֵּׁלָחֵן

וְכָלֶם הַשְׁתַּתְקוּ. הַטּוֹן שֶׁלּוֹ, שֶׁהִתְאִים לְכַתֵּה נִשְׁבֶּה כָּלֶם צוּעָקִים יַחַד -
נִשְׁאָר לְבִדּוֹ, צוּעֵק בְּתוֹךְ הַדְמָמָה. אוֹר, לָמָּה כָּלֶם מִסְתּוֹבְבִים לְהִסְתַּכֵּל
בּוֹ? הוּא עֹשֶׂה פְּרָצוֹף לְבִנְיָמִין.

"צֵא בְּבִקְשָׁה מִן הַכֶּתֶה, וְאַל תִּחְזֹר לְכָאן בְּלִי אִשּׁוּר מִהַמְשָׁגִיחַ, שֶׁהוּא
יֹדֵעַ שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר בְּחֹסֶר דֶּרֶךְ אֶרֶץ", הוֹרָה מִמֶּלֶא הַמָּקוֹם. נָתִי נֶעֱמַד
בְּמִקְוֹמוֹ, מִרְגִּישׁ אֶת לְבוֹ הוֹלֵם בְּתוֹכוֹ בְּמַהֲרֹת. פֶּק פֶּק פֶּק.

"נָתִי הוֹלֵךְ לְאַבָּא שְׁלֹ... "הַמְשָׁגִיחַ זֶה אָבִא שֶׁל נָתִי", "בְּמִקְוֹם אִשּׁוּר
מִהַמְשָׁגִיחַ - אֶפְשָׁר לְהַגִּיד חֲתִימַת הוֹרִים... "רַחֵשׁ-לַחֵשׁ עֶבֶר בְּכֶתֶה,
וְגַם מִמֶּלֶא הַמָּקוֹם שִׁמַּע אוֹתוֹ.

"אַהֲהֵם... אִיךָ קוֹרְאִים לָךְ?" שָׁאַל, כְּנִרְאָה כְּדִי לִוְדֹא שֶׁהוּא בְּאַמַּת הַבֵּן
שֶׁל הַמְשָׁגִיחַ.

"נָתִי בְּרִנְשֻׁטִיין", לַחֵשׁ נָתִי. לָמָּה קוֹדֵם, כְּנִשְׁהִתְכַּוֵּן לַלַּחֵשׁ, יִצְאָה לוֹ
צִעָקָה, וְכַעַת כְּנִשְׁהוּא אָמַר לַעֲנוֹת בְּקוֹל - הוּא בִקְשִׁי מְצֻלִיחַ לְהַפִּיק
הֶקֶה מְגֻרֹנוֹ?

"תִּקְשִׁיב, נָתִי". מִמֶּלֶא הַמָּקוֹם חִפֵּשׁ מְלִים. הוּא לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
הַמְשָׁגִיחַ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁהוּא עוֹבֵד אֶצְלוֹ, הַבֵּן נָתִי. לְשַׁלַּח אֵלָיו בְּדִיּוֹק
אֶת הַבֵּן שְׁלֹ... לֹא לָזֶה הוּא הַתְּכַוֵּן. "אֲנִי רוֹאָה שֶׁאַתָּה כָּבֵר מִתְחַרֵּט.
תֵּצֵא עֲכָשָׁו מִהַכֶּתֶה, וְאַחֲרֵי עֶשֶׂר יָדְקוֹת אַתָּה יָכוֹל לְהַכְנִס בְּחִזָּזָה".

לְהִדְחֵק עֲכָשָׁו מִמִּקְוֹמוֹ שֶׁבִּירְכָתִים בֵּין כָּל הַשְּׁלַחָנוֹת הַצְּפוּפִים, כְּשֶׁכָּל
הַכֶּתֶה נוֹעֶצֶת בּוֹ עֵינַיִם בְּדִמְמָה? אוֹי, הַשֵּׁם. אִיזֶה סִיּוֹט. הוּא לֹא יַעֲמֵד
בָּזֶה. רָגַע, בְּעֶצֶם, לָמָּה שֶׁלֹּא יַעֲמֵד עַל זֶה? עֲדִין אֵין חֲמָשִׁים עַל
הַשְּׁלַחָנוֹת, הֵם רִיקִים. בְּקִפְצָה קְלִילָה נֶעֱמַד עַל הַשְּׁלַחָן שְׁלֹ, וּבְכַמָּה

צִעָדִים מְהִירִים פָּסַע מִשְׁלָחַן לְשָׁלָחַן - הָרוּחִים בִּינִיהֶם קִטְנִים כָּל כָּף, שְׁאֶפְלוּ לֹא הָיָה צָרִיף לְדִלֵּג - וְהִנֵּה בְּתוֹךְ רָגַע הוּא כֶּבֶד בַּחוּץ. נָחַת בְּפֶתַח הַכֶּתֶה, מִתְחִיל לְנָשֵׁם לְרוּחָהּ, וּבְאוֹתוֹ רָגַע רָעְמוֹ בְּבֵת אַחַת כָּל חֲבֵרָיו בְּצִחּוֹק מִתְגַּלְגֵּל. מַה קָּרָה? נָתִי הִבִּיט אַחוּרָה מְבִלְבֵּל. מַה מִּצְחִיק אוֹתָם כָּל כָּף? הֵם צוֹחֲקִים עָלָיו? מִשָּׁהוּ בּוֹ לֹא בִסְדֵּר?

"נִשְׁנֵשׁוּ!" הַמְלִמֵּד נֹשֵׁב דָּפַק עַל הַשְׁלָחַן נְשֹׁלוּ, וְכֻלָּם הִשְׁתַּתְּקוּ. כָּלֵם שָׁמְעוּ כִּיצַד הוּא גּוֹעֵר בְּנָתִי: "הֶעֱנֵשׁ גָּרַם לָךְ לְהִרְגִּישׁ כְּאִלוּ אַתָּה נִמְצָא בְּלוֹנָה פֶּאֶרְק, אָה! אַז תִּשָּׂאֵר בַּחוּץ זָמַן רַב יוֹתֵר. תַּחֲזוֹר רַק בְּצִלְצוֹל, בְּסוֹף הַנְּשֻׁעוֹר."

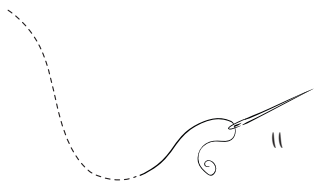
לוֹנָה פֶּאֶרְק? לָמָּה הוּא מִתְכַּנֵּן? הוּא מִמָּשׁ לֹא מִרְגִּישׁ עֲכָשׁוּ מִשְׁחָרָר וְשִׁמְחָה כִּמוֹ שְׁאֻמוּרִים לְהִרְגִּישׁ בְּלוֹנָה פֶּאֶרְק... הַכֹּל מִשּׁוֹם שֶׁהָלַךְ עַל הַשְׁלָחוֹת? רַק רָצָה לִיצֵאת כֶּבֶד! מַה הוּא אֲנִשֵּׁם שֶׁהַכֶּתֶה כָּאֵן קִטְנוֹת כָּל כָּף, צְפוּפוֹת וּמַחְנִיקוֹת, וּבִקְשִׁי אֶפְשָׁר לְהִדָּחֵק בְּמַעֲבָרִים הַצָּרִים שְׁלָהֵן?

בּו-סֶסֶם! מַה זֶה הָיָה? נִשְׁנֵי הִתְיַשְׁבָּה בְּבִהְלָה בְּמִטָּתָהּ, מִשְׁפִּנְשֶׁפֶת אֶת עֵינֶיהָ בִּיד אַחַת, בְּשִׁנְיָה מְגֻרָּדֶת אֶת הַצִּנּוֹר. מְנוֹסָה לְקַלֵּט מַה קוֹרָה סְבִיבָה. אֵיזָה יוֹם הַיּוֹם? מַה הַנְּשֻׁעָה? אֵיפֹה הַשְּׁעוֹן שְׁלָהּ?

"אִמָּא!!!!" זֶה נָתִי, צוֹעֵק. אָה, הוּא חָזַר עֲכָשׁוּ הַבִּיטָה וְטָרַק מֵאַחוּרָיו אֶת הַדֵּלֶת בְּעֶצְמָה. "הַשְּׂאֲרָתָם לִי אֲכַל מֵאַרוּחַת צִהָרִים?"

"נִשְׁנֵשׁ..." שָׁמְעָה אֶת קוֹלָהּ שֶׁל אִמָּא הַנִּחְפָּצֶת לְהַסוֹת אוֹתוֹ. "נִשְׁנֵי יִשְׁנָה, אֵל תִּצָּעֵק."

”מי צריך לישן בחמש אחר הצהריים?” רטן נתי, רק קצת יותר בשקט.
”מה זה, קציצות עוף? ופירה? יש, אני אוהבו!”

שונשי נשמעה את אמא לוחשת לו משהו, כנראה מבקשת שוב להתחשב בשונשי הישנה. מי צריך לישן בשעה חמש, הוא שואל... בטח. באמצע הלילה - משתים ועד ארבע, כשהיא היתה ערה, הוא ישן שנה עמקה. לא ראה איף היא מסתובבת במטה מצד לצד, לא מצליחה למצא תנוחה. לא שמע כשיצאה למרפסת, לאויר הקריר. גם לא כשחזרה למטה, אחרי שהוקל לה מעט, והצליחה להרדם לזמן קצר. בבקר קמה בזמן, כמובן. אם תתחיל להתחשב בכל לילה כזה שעובר עליה - לא תוכל להיות תלמידה מן המניין. כך ישובה והשתדלה להתרכז בלמודים עד שלש. פלא שהיא צריכה להשלים שנה אחר הצהריים?

היא צריכה לקום, לומר לאמא שהיא כבר לא ישנה בכלל. שלא תתאמץ סתם לשמור על השקט. שונשי יצאה מהחדר, נטלה ידים והקפידה לנגב היטב היטב. אם כבר התעוררה, יש לה דוקא רעיון מצין מה לעשות עכשו.